Siponen från Boden

ROMAN AF HEDVIG SVEDENBORG

(Forts. fr. föreg. nr.)

"Stackars liten", suckade fru Gudrun, "det är minsann inte lätt att rycka kärleken ur hjärtat åtminstone utan att hjärtat följer med. Och mer än vanligt hårdt är det att alla hennes släktingar stå på Julkus sida. Att modern inte gör det, det förstod jag när jag var i Olofsbyn sist, men hon vågade ingenting mot man och söner."

Fru Stig räckte brefvet till Samari, som åter lade det i mössan.

"Ja, och nu får jag tacka för Aina och mig och alla de mina för den hjälpande hand I räckt oss i nödens dagar" — ett par klara tårar bröt fram i Samaris vackra ögon — "och önska eder alla en god jul."

— — —

Ett par timmar senare, medan den nytända månens silfver bröt sig med solnedgångens glöd och kom den isiga röken som steg upp ur älfven att skifta från blekaste blått till rosigaste rödt, stod julborden färdigdukade med grenstakar, marzipangrisar och tomtenissar i väntan på att familjen skulle komma hem från 15:e batteriet, där de nu invigde julkvällen tillsammans med kapten Stigs alla gossar.

Men under det att julens festbloss tändes inomhus gled en ensam man fram öfver den glashårda skaren och endast skidornas sång mot snön störde stillheten.

Var det dag eller var det natt, aftonrodnad eller morgongryning som färgade de svandunsliknande frostkristallerna, hvilka nere mot älfven gaf någonting mjukt och lent åt de annars marmorfasta snövallarna.

De rödglödande solstrålarna som nu nätt och jämt nådde öfver bergets kam blandade sig med månens guld. Och i ifrig täflan sökte måne och sol att tända sina diamantblinkar på trädens rimfrosttyngda grenar och öfvergjuta allt det döda hvita med lifvets alla blommande färger.

Inför strändernas mörka furor dansade imman, hvilken steg upp ur älfvens mörka hvirflar, sin lätta lekande dans. Än svepte hon in sig i slöjor af gult och skarlakan och blekaste blått, än lät hon i gäckande lek alla prismans färger blänka på en gång.

Men medan solrodnaden mer och mer bleknade bort flöt månens matta guld segrande fram öfver nejden och älfvens imma sjönk tynande ner i hvirflarnas sugande famn.

Oberörd af naturens växlande fägring med hjärtat fyllt af hat och bitterhet gled Villen Julku, smidig och mjuk som en yngling, fram under furornas snöpälsar.

Inte kan den som bär hat och ondska i sitt hjärta se solens glöd eller månens veka glans. Blind för all lifvets tjusning går han fram mellan irrande skogsstigar och snår.

Men annars var han inte blind, Villen Julku, mannen med det hatiska hjärtat. Hvarenda liten småsak på sin väg antecknade han i sinne och minne. Och i kväll var han ganska viss om att hvarken bli ofredad eller störd på sin hemliga vandring.

Som han ägde stigmannens medfödda kompass inom sig tog han aldrig fel på hvar han befann sig eller på afstånden och vid hemkomsten visste han att han kunde pricka in hvarenda detalj så noga och riktigt som någonsin på en karta eller en fotografi.

Nu var det endast en sak som fattades och sedan var han färdig — på denna sidan älfven.

Medan skidorna sjöng sitt entoniga tjo-i-tjo-i mot snön gled hans tankar in i de gamla vanda fårorna.

Utan något egentligt fädernesland — hörande till ingenstans — och fylld af hat mot det land och de människor, bland hvilka han lefvat största delen af sitt lif — så var dock detta honom motbjudande. Ja, ibland så att han rakt tyckte att han inte kunde gå i land med det. Inte heller hade han riktigt klart för sig hvems ärenden han gick och inte heller hvart det kunde leda. Ofta kändes det som att irra omkring i en hjortronmyr då höstdimman ligger som tätast. Ingen aning om hvart vägen bär och med den lifsfarliga sugande gungflyn under fötterna.

Men så snart han kom att tänka på Malin, hans trolofvade brud, som svek honom och på Jenny, flickan hans, som inte kunde få den där Hannus Lassinanti ur hjärta och tankar, så var det som att lägga nytt bränsle på hatets eld och som om hans handlingskraft och list fått sjudubbelt lif.

Och så var det dessutom pengarna — dessa härliga, ljufliga pengar — som snart nog skulle komma att öppna alla njutningar och glädjens portar för honom, dessa kunde han inte stå emot — hade aldrig kunnat.

När han väl fått de där hemliga handlingarna som Jenny, hans smidiga flicka, redan spårat upp åt honom så skulle han åter en gång leta reda på Malin — hon kunde väl inte gärna ha sjunkit genom jorden fast han just nu förlorat all kontakt med henne — och så skulle de ge sig ut till ett främmande land. Det land som hans sjudande zigenarblod trängtade till och som han alltid drömde om då alkoholen tog hans rediga sinne ifrån honom.

Ja sedan, sedan fick det komma öfver Sverige som en gång skulle komma — förr eller senare. Men innan dess skulle han ha kratsat sina kastanjer ur elden, det var han viss om.

"Sannerligen är inte svenskarna som lekande barn", tänkte han och log ett hånfullt leende så att tänderna glimmade till i månskenet. Blir det tal om spioner, så skratta de, rycka på axlarna och säga att det är försvarsidioterna som se spöken på ljusa dan. Utan att ana att de allesammans redan sprattla som småfisk i ett jättenät. Ett nät som sakta och varligt dras ihop mer och mer.

Hvem som lagt ut de otaliga maskorna, hvem som drar ihop dem, hvem som betalar arbetet — det vet ingen. Det kommer först att visa sig den dag fångsten ligger sprattlande på land — och då — då är det så dags.

Men ännu var det inte för sent — ett klipp i nätet och —

Här afbröts Villen Julkus tankar af att skidorna stötte mot en bergvägg. Ner från berget från afsats till afsats hängde väldiga snö- och frostklädda isblock — just så som han beräknat.

Han tog af sig skidorna, gömde dem bland buskarna och högg sig upp med en underligt tillböjd halfmänformig hacka — från den ena afsatsen till den andra.

Ibland kändes det som om hela issjoket skulle ge vika för hans tyngd och rasa ner. Men instinktmässigt löste han tyngdlagarnas gåta och lätt och vig ändå försiktig nådde han den sista afsatsen.

Han andades djupt och tunga och tog af sig mössan för att få lite svalka i den 30 grader kalla natten.

Han såg ut öfver det månbelysta landskapet. Öfver böljande mörka skogshöjder, öfver fälten och sjöarnas hvitglänsande sidenvåder där här och hvar en liten ljusblinkande by strålade som ett smycke mot det hvita sidenet.

I garnisonsbygnaden var ljuset starkare än vanligt. Inte ett fönster, inte en glugg låg mörk i julnatten.

Jul!

Det bröt som en rysning genom den döpte hedningen Villen Julku och han satte åter på sig mössan.

Nästa julnatt — julnatten 1915 — månne julfridens ljus äfven då komma att lysa i Bodengarnisonen.

Eller — — ?

NIONDE KAPITLET.

Före dansen.

Framme vid spelbordet, inne i 15 batteriets konstapelrum, stod Hannus Lassinanti och ansträngde sig att få sitt gensträfviga mörka hår att falla jämt och mjukt på hvardera sidan om en lång bena.

Hans smala ödleögon under de finpenslade brynen syntes mer glänsande än vanligt och under den sydländskt matta hyn rann blodet ungt och varmt och lätt.

Plötsligt var det som om han blifvit medveten om den bild som mötte honom i spegeln. Han höll upp med borstningen och föll i tankar medan han stirrade på sig själf.

Tänk att detta var Hannus Lassinanti, sockenbarnet, skomakarepalten som för några år sedan sannerligen inte ens betydde så mycket ens som läpphunden Hoppea där borta vid Häggenet. Och snarare såg ut som en förskrumpen torrvedspinne än som en människa.

Men nu!

Lång var han ju inte, men rak och vig och spänstig. Stark och uthållig både på skidor och till häst. På senaste tiden hade han nästan alltid varit främst i täflingar och öfningar. Och härom dagen i den nattliga orderitten hade han trats snöstormen tagit sig fram på så fenomenalt kort tid att kapten Stig sagt att han slagit rekord i garnisonen samt att han var en heder för batteriet och att om han fortsatte såsom han hade börjat blefve han en gång säkert till heder för sitt land.

I konstapelskolan hade han inte kommit så högt, som hans nyvaknade äregirighet fordrade. Men det var nog som styckjunkare Tageman sa, att man kan väl inte mer begära när det rakt inte finns någon stomme att bygga på och att bildningen är någonting som kommer med tiden. För dörren till vetande står öppen för hvarje man i Sverige — bara han själf vill.

Se styckjunkare Tageman hade en del erfarenhet af lifvet, han. Helt ung hade han varit som arbetare vid en svensk fabrik i Ryssland — och i förhållande till den bildning den stora mängden fick därute var en stackars kringflackande norrbottenspojke en riktig lärd karl.

Och flickorna sedan — Hannus log mot sin bild i spegeln så att tänderna lyste hvita och starka mellan hans röda läppar — både i garnisonen och nere i byn, var ju rakt som tokiga efter honom numera.

Härom dagen hade det blifvit stor scen nere vid Blomlunds kafé därför att den lilla ljusburriga Amalia, som är ringförlofvad med en elektrisk montör, inte så mycket som såg åt sin fästman medan Hannus var där.

"Den gången hängde allt smockan löst i luften", menade Kalle Ostanfläkt då de gingo därifrån. Men att det inte blef något riktigt spektakel af berodde på att Hannus Lassinanti rakt inte brydde sig om det där lilla ljushufvudet, utan helt barskt sade till att hon skulle vara så god och hålla sig till fästman sin. Och i god tid och med bibehållen ära drog han sig därifrån, ty han visste af erfarenhet, hur kapten Stig missgillade — om de ställde till krakel i byn. — Afundsjuka och svartsjukan är minsann tillräckligt stor ändå, menade kaptenen, så vi behöfver inte precis ägga upp dem.

Förresten hvarken Amalia — eller någon annan brydde Lassinanti sig om. Trodde han. Sedan den där gången — strax innan han tog värfning — då han skygg och barnslig lade sina känslor i dagen för Jenny så hade hans hjärta varit som dött.

Men en viss berusning var det i alla fall att följas af långtande — ibland rästan lystna blickar och att under dansen känna sin makt.

Dansen.

Hannus vaknade upp ur sina tankar och började åter borsta sitt hår af alla krafter. Det gällde att hinna bli färdig i tid, och om ett ögonblick kom nog de båda andra konstaplarna för att ta spegeln i besittning.

Med flinka fingrar knäppte han på sig attilan med den nya höga kragen som han lätit sätta dit på egen bekostnad. Så hällde han på sig en hel flod med något slags luktvatten, tog en bok på hyllan och gick in i dagrummet.

Därinne var det nästan tomt. En del var permitterade hem öfver helgen och de andra var väl nere och ordnade i gymnastiken.

På en af fikusens grenar sof Jakob sin midvintersömn medan Kalle Ostanfläkt satt vid ett af de små fönsterborden mellan de rödrutiga glada gardinerna och grubblade med rynkad panna öfver en bok. När han fick se Lassinanti, för första gången i sin nya uniform, reste han sig hastigt upp, gjorde stram gifakt och sade:

"God afton konstapel, nr 67 Ostanfläkt anmäler att han rakt inte kan hitta på någon älskogsfager vers till Fina Samuelssons poesialbum. Och kan han tänka sig att den gamla brasilianska papegojan inte gifvit sig förrän hon fått komma med på dansen i kväll", tillade Kalle i en så helt annan tonart att Lassinanti brast i skratt. "Ja, skratta han — men jag kan försäkra att heller har jag en vrålapa dinglande om halsen än Fina. Mon ger sig ju inte den gamna bönan."

Hvilken böna, undrade Mårtensson som i detsamma kom in också han finriggad i sin bästa söndagsstass. "Nej men se", afbröt han utan att vänta på svar, "konstapel Lassinanti i sin nya värdighet. Säj hur käns det att ha fått 'snöret' om halsen. Förresten", tillade han allvarligt, "kan min själ ingen vara gladare än jag att se dig stiga i graderna. Du skall få se att du kommer att sluta som en riktig guldtupp. Di säger ju att det skall bli så småningom att äfven underofficerare skall kunna bli officerare."

"Jag kan nu undra om de voro så bra", menade Lassinanti, medan han fundersamt tuggade på ett pennskaft som han hittat på bordet. "En kan ju inte språk och fysik och allt det där som en skall kunna ända från barndomen. Och hur det än blir så blir det i alla fall så att det blir två sorter."

"Hej, vänta lite, nu har jag det", afbröt han plötsligt sig själf och deklamerade:

"Som till rosen den ljufva, och fagra och sköna
jag längtar till dig, du Bodens vänaste rosenböna".

"Jag nog är den värd att bli general om någon", utbrast Kalle hänförd. "Langa hit färgasken, Mårtensson, så ska både rosor, bönor och rosenbönor komma att blomstra kring versen på sju röda minuter. De här kommer minsann att rendera både kaffe och annat — fast annat afstår jag dock helst ifrån."

"Ja, men tror du inte att hon vet hvad böna betyder på stockholmska? Men vid den svarte Jakob, klockan är strax åtta, så nu få vi skynda på."

Och tre ifriga hufvuden böjde sig öfver Finas mångtummade minnesalbum på hvars gulnade blad man med bleknad stil kunde finna såväl de småktande verserna om

Herman och Amanda
Ack Herman, Herman vänd dock tillbaka
Till din Amanda! — Kan du försaka!
Ack Herman, Herman! vänd om igen
Till din Amanda, din hulda vän.

eller

Fågeln på Lindekvist.

eller

O Susanna.

O Susanna, gråt icke för din vän, men blif mig alltid städse trogen Tills jag kommer hem igen, som de modärna och piffiga slagdängorna Susu du svarta mö eller Ack om Sankte Per det visste.

Så Fina hade tydligen varit med om — åtskilligt i lifvet, hon.

TIONDE KAPITLET.

Dans i gymnastikhuset.

Vid ena kortväggen strålade tvenne jättegranar med brokiga ljus, blågula flaggor och skickligt utklippta silkespappersgirlander. Och mellan granarna var ett långt trakteringsbord, prydligt dukat med manskapslakan, lingonris, pappersrosor, röd och hvit lemonad — att välja efter behag — och hela berg af småbröd.

Nära den glödröda, osande kaminen, vid den andra kortväggen, reste sig musikestraden — klädd med kapten Stigs flagga. I alla hörnen hängde dessutom kulörta lyktor, hvilka förtogo något af det kalla bleka skenet från de elektriska båglamporna. På det nyspolade golfvet syntes ringlande ormar af det ännu inte intorkade vattnet.

Men det skulle i alla fall inte komma att dröja länge innan dammet stod högt i tak, väckt af taktfasta fötter i boston, schottis och nymodern step.

Liten och skygg stod Aina Strömman bredvid Kalle Ostanfläkt som hon troget höll i handen och såg med sina drömögon på granarnas prakt och alla de tillströmmande människorna.

Där hemma i Häggenets vindskammare hade det stått en allvarlig strid om Aina verkligen skulle få gå med på en sådan världens fåfänglighet som en kasernbal.

Samari tyckte som så, att, när nu flickan väl hade gått fram för prästen, så kunde väl hon, som alla andra få komma ut och ha roligt ibland — fastän de voro så genomfattiga. Det kostade dem ju ingenting, för klädning hade hon ju fått efter en af flickorna Stig, hvilken passade henne som om den var gjuten och ett ljusblått band till sitt askungehår hade hon också, så inte behöfde Kalle skämmas för sin lilla dam.

Men Lars Strömman såg saken både allvarligare och djupare. Det ena för så lätt det andra med sig, menade han, och nog visste väl Samari att lördagsbalerna i garnisonen icke var vidare väl ansedda.

"Å", menade Samari med en skälmsk blick, "inte sämre de än sommardanserna ute på Furulund i världen där du hittade mig. Jag vet inte att du fann mig skämd för det. Fastän jag dansade natten lång både med järnvägsbyggare och ingenjörer."

"Nej, det förstås. Men det är minsann inte godt att veta hvar man har en sådan där halfvaken flicka som Aina och tiderna ä inte desamma nu som då."

Men Kalle Ostanfläkt kom och gjorde slag i saken och förklarade att fick inte flickan gå på balen så ämnade han bära henne dit.

Ja, och nu var hon där och stod och såg sig omkring med skygga ögon. Se där var Mårtensson tillsammans med Gertrud, så oändligt täck i sin släta, mörkblå dräkt med hvit broderad krage och hvit stickad mössa. Där kom Lassinanti, käck och smidig, men ensam. Och strax bakom honom gamla Fina i svajig hatt, på hvilken en eldröd lampborste, som nästan var lifsfarlig för hennes grannar, spetade ut. En köttskär, genombruten, slarfvig blus till en nötbrun kjol — fulländade det hela.

Men pricken på i-et var dock hennes glada, strålande ögon, som kom en att glömma både hennes ålder och hennes små löjligheter.

Lassinanti såg sig forskande omkring, medan han trängde sig fram från grupp till grupp — ty ännu hade inte musiken börjat och dansen kommit i gång.

Men någon Jenny kunde han inte upptäcka.

Egentligen kvittade det honom lika, det fanns minsann så många andra att dansa med — som dansade nästan lika bra som hon — men i alla fall, hvart hade flickan tagit vägen?

Ett ögonblick hade han sett hennes mjuka, glidande gestalt på kaserngården men se'n var det rakt som hon hade smält ner i drifvorna.

Spårlöst försvunnen var hon.

Genast han kom fram till Kalle, Mårtensson och flickorna, som bildade en grupp för sig vid ena granen, stämde musiken upp en sprittande step och Aina ryckte till och tog sig åt hjärtat, som om hon blifvit skjuten.

"O, Kalle — o — så förtjusande", mumlade hon. Och alla, utom Gertrud, som gaf henne en liten öm smekning på kinden, skrattade åt hennes barnsliga hänryckning.

"Nå, Gertrud", sade Ture Mårtensson, och lade armen om lifvet på henne, "så blef det i alla fall vår tur till sist. Tänk bara att ha gått och envisats hela hösten och inte velat ta ett enda danssteg, eller ens sätta sin lilla förnäma näsa ner i gymnastighuset".

"Ja, men Ture", Gertrud log och rodnade på samma gång, det var första gången hon nämnde honom vid förnamn, "en sådan här juldans är i alla fall någonting helt annat än de vanliga lördagsdanserna med otäck grå belysning, gnällmusik — och — och... Ja, för jag var inne och tittade en gång, men det var inte alls trefligt. Och så ska man väl känna hvarann lite för att det skall vara någe' nöje."

"Och nu tycker hon ett hon känner mig — lite", menade Mårtensson och stramade upp sig så han nästan höll på att gå af i midjan — och i detsamma dansade de ut och sögs upp bland de hvirflande paren framme på golfvet.

Snart stod dammet som ett lätt rödaktigt dis omkring alla de dansande och salen fylldes af en varm doft af bränd granbarr, smälta vaxljus, lavendel, rosenolja och — smorläder. Ögon tindrade, annars bleka kinder färgades röda och allt tätare slöt sig paren tillsammans och till sist flöt alltsammans ihop i ett enda brokigt virrvarr.

Men hvar var Jenny?

Alltjämt stod Hannus Lassinanti kvar vid granen och spanade. Han visste själf inte hvarför, men det hade plötsligt kommit öfver honom en sådan ångest. Det riktigt klämde till i bröstet och han hade inte den minsta lust att dansa.

Se där, där kom hon ju ändtligen, tätt följd af löjtnant Jessen. Det var som om lodet i en dalkarlsklocka sjunkit ner i hans hjärta, så tungt kändes det.

(Forts.)

EDMONTON ALTA.

DR. J. BOULANGER
Post Graduate från Paris och London
sjukhus. F. d. Kirurg Misericordia
Maternity, Montreal
Genito-Urinary Diseases Laboratorium
Kontor och bostad:
10011 Jasper Ave., Edmonton, Alta
Nästa dörr till Yale Hotel
Telefon 1032.

JACKSON BROS.
Juvelerar- och guldsmedsaffär.
9962 Jasper Ave., East.
Speciellt uppmärksammas posterders.
Ur- och juvelreparationer.
Telefon 1747, Edmonton, Alta.

Abingdon Hotel
7—9—11 Abingdon Square,
New York, N. Y.
Ledande hotell för skandinaviska resanden med alla modärna förbättringar för andra och tredje klassens passagerare.
Rekommenderadt af de främsta ångbåtslinjerna.
Passagerare mötas på järnvägsstationen vid deras ankomst till New York.

Våren är här.

För att vara frisk, eftersänd Suttons ÖRTER och lägg till dessa en quart med vatten—50 doser 50 cents. Sedan skall ni känna eder frisk återstoden af året. 50 cents paket, 3 för $1.00. Prislista och intyg från Winnipegbor.

Adressera:
SUTTON HOME CURES,
Hörnet af King st. och Pacific ave.

TIO ÅR

är medeltiden, som en god Galloway robe varar. I vår stora anläggning tillverka vi robes, som vi garantera ej fälla hår eller bli hårda. Vi använda endast foder och byta icke hudar. Ni får tillbaka den, som ni sänder oss. Vi uppmärksamma genast allt arbete.

Låt oss uppgifva för eder priset på garfvade hudar för robes, rawhide, gambier eller chrome läder. Efterskrif vår prislista.

W. BOURKE & CO., Brandon

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i försegladt omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 180 N. DEARBORN ST., CHICAGO, ILL., U. S. A.

Spannmålsodlare! Farmare!

Priserna fortsätta att mycket fluktuera från dag till dag, och ni är skyldig eder själf att hafva eder spannmål marknadsförd af en pålitlig kommissionsfirma, hvars långa erfarenhet står till eder disposition.

Telefonera eller telegrafera för priser, då ni är redo att skeppa. Utskrif eder bill of lading sålunda:

NOTIFY
Stewart Grain Company, Limited
Track Buyers and Commission Merchants
WINNIPEG, MAN.
Liberal förskottsbetalning. Kvick expediering.

ALBERTA.

FRITT LAND FÖR SETTLAREN.
Utmärkta tillfällen för hemsökaren.

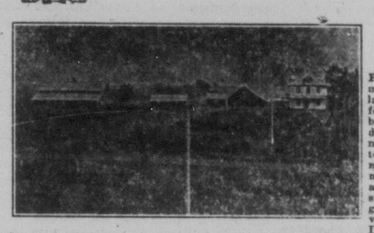

EN KALLELSE FÖR MÄN.

Provinsen Alberta önskar män att taga värfning i landtbrukarekryternas armé för att uppodla jorden. Den behöfver män att öka produktionen af dess födoämnen för att föda soldaterna vid fronten och sådana, som äro i behof hemma; män, som icke äro rädda att arbeta och finansiellt i stånd att väl bruka de många acres, som vänta på utveckling i vår stora provins. Då våra soldater kallas att kämpa hemma eller utomlands, måste de födas, och deras föda måste komma från jorden.

CHARLES S. HOTCHKISS,
Chief Publicity Commissioner
DEPARTMENT OF AGRICULTURE,
EDMONTON, ALBERTA.

Hvem är eder tandläkare?

Valuta i tandarbete, liksom i allting annat, mätes genom den tjänst, det gifver.

Det är därför som denna tandläkarpraktik är tre gånger den största i Winnipeg.

Min afgift är moderat, och jag gör fackmannaundersökningar och beräkningar fritt. Den tid är icke aflägsen, då alla tandläkare måste garantera sitt arbete på samma sätt som jag gör.

Men det modärna lifvet går hårdt åt tänderna. Vi lefva hårdare och fortare än våra förfäder och tändernas nötning är större. Mycket få af oss ha fullkomliga tänder.

Expression Plates — Om edra tänder hafva nötts ut; om lifvets strid beröfvat eder fulla förmågan att tugga; om ansiktet fallit in, så att ni ser gammal och tröt ut — då är det af vikt, ja, nödvändigt, att ni genast sköter om edra tänder. Och mina Expression Plates skall hos eder återställa tuggningens, smakens, talets fulla funktioner och föryngra ansiktet, så att ni ser ung ut igen.

Mina "Perfect" kronor och broar anser jag vara den ideella metoden att återställa de förlorade, naturliga tänderna, emedan de ej intaga i munnen mera plats än de naturliga tänderna och passa naturligt, på så sätt försäkrande om fullkomlig tuggning och smältning af maten. Genom denna metod kunna ända till 14 tänder bli ersatta i hvardera käken utan att använda plate. Det finnes inga hål, hvari födan stannar och ruttnar, och den naturliga floden af saliv kan gå fritt... Jag har beredt en illustrerad broschyr, som beskrifver och illustrerar denna metod i detalj. Jag skall med nöje sända eder kopior för eder själf eller edra patienter, om ni endast telefonerar mig.

GARANTERAD BETJÄNING MODERATA AFGIFTER
Icke öppen på helg- och söndagar.

DR. ROBINSON
TANDLÄKARSPECIALIST
Birks' Bldg. Smith and Portage — Medlem af College of Dental Surgeons of Manitoba. — Winnipeg, Manitoba.

Patmore's pålitliga frön, träd, buskar och plantor.

TILL MAN OCH HUSTRUR, SOM ÖNSKA ÖKA SIN INKOMST, SÄGA VI:
Odla edra egna grönsaker för sommaren.
Odla edra egna grönsaker för vinterkonservering.
Grönsaksodling erbjuder hvarje tillfälle att reducera de höga lefnadsomkostnaderna.

KOLLECTION No. 1
Innehåller 22 varieteter af våra pålitliga grönsaksfrön i paket och ozs. 2½ lbs. frön för ..... $1.25 portobetaldt

KOLLEKTION No. 2
15 paket pålitliga Blomfrön för ..... 25c. portobetaldt

FARMARES KOLLEKTION No. 3
Innehåler 1 lb. Mangel, 1 lb. Sockerbetor, 1 lb. Swede, 1½ lb. Morot, ½ lb. Kale, 4 lb. Rape—8 lb. frön för $3 portob.

SKOLGÅRDSKOLLEKTION
Skolkollektion af 55 paket af de bästa varieteter af grönsaksfrön och blomfrön för $1.00

PERENNIAL KOLLEKTION
En Permanent Gammaldags Blomstergård.
Från de höga Hollyhocks och Foxgloves till den krypande Förgät-mig-ej'en. Denna kollektion innehåller sådana gamla favoriter som Canterbury Bell, Iceland Poppy, Pinks och Sweet Williams etc. 20 paket för ..... 75c. portobetaldt Manitoba växta

Vi ha alla standardvarieteter. Wee McGregor, Early Bovees, Carmans, American Wonders, Rose, Mortgage Lifters, etc.

Per bus. $1.50, 5 bushels eller mer per bus. $1.45. Tio bushels eller mer per bus. $1.40.

i hvilken finnes förteckning på alla de härdigaste och bästa varieteter af Grönsaker och Blomfrön, Frukt, Träd och Buskar, Foder och Utsädespotatis.

Rikt Illustrerad och försedd med Bruksanvisning.

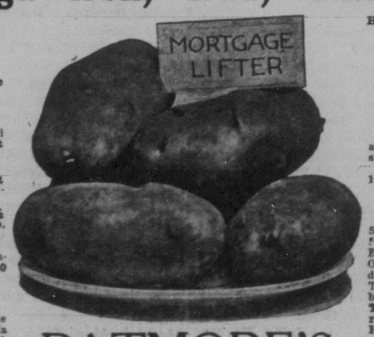

PATMORE'S
Manitoba Grown
Träd, buskar, plantor, etc.

HVARFÖR HVARJE MAN BORDE HA EN TRÄDGÅRD
Det är en Rekreation
Det är ett trefligt tidsfördrif
Det med för Pänningförtjänst
Håller Hemmet med friska Grönsaker
Det ökar inkomsten
Det gör Hemmet Vackrare

DET ÄR EJ EKONOMISKT — DET ÄR EJ KLOKT
att låta ett år gå förbi. Plantera ett 50c träd nu. Om tre år skall ni se på det med stolthet och säga der är värdt $25.

FÖR FRYDNADSHACKAR — Per 100
100,000 Caragana, 2—3 fot höga, för $5.00
50,000 Syrén, 2—3 fot höga, för 5.00

FÖR SKUGGA ELLER SKYDD
Raka Unga Träd
50,000 Lönn, 5—6 fot hög, för $10.00
50,000 Russian Willow, 5—6 fot hög, för 10.00
En half miljon lifskraftiga, unga träd och buskar af Native, Ontario Soft eller Japansk Lönn, Ask, Alm, Ryska och andra Poplar, Lager, Golden eller Red Willows.
Tusentals Crab Apples och Plommonträd, Currant (Vinbärs-) buskar, Hallon, Jordgubbar och annan Frukt, etc.
Träd öka egendomens värde. Vindskyddet reducerar kolräkningen. Skuggiga träd göra lifvet gladt och nöjsamt. Häckar äro billigare än staket.

Vi äro speciella agenter för Messrs Sutton & Sons, Reading, England. Vi ha i vår katalog de mest lifskraftiga varieteter af deras världsberömda frön i förseglade 10c paket.

F.O.B. BRANDON OCH SASKATOON

	10 lbs.	25 lbs.	100 lbs.
Brome Grass No. 1	$1.65	$3.90	$15.00
Western Rye, No. 1	1.40	3.40	12.00
Timothy, No. 1	1.80	2.75	10.00
Rape	1.80	4.00	14.00
Alfalfa, Northern Grown, No. 1	3.20	7.00	26.00
Alfalfa, Turkestan No. 1	2.70	6.50	25.00
Clover, Red, No. 1	3.00	6.75	25.00
Millet, Hungarian	.70	1.50	5.00
Manitoba			Odlade

Brandon, Man. THE PATMORE NURSERY CO. LTD. Saskatoon, Sask.